

DÜSEVNI LISZT

Mejszecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sínýoríja.

Cejna na leto 20 din., edna numera 2 din.

Rokopíszi sze v Püconce májo posíla'i.

Naprejplacsílo gorivzeme vszáki ev. dühovnik i
vucsitel.

V-SZTRÜKOVCE!

Szunce szvoje nájtoplejse tráke oszipáva na zemlo, naj dozorijo one dráge zláte vlatí, stere nam je Bozsa miloscsa vu etom leti tak bogato szkázala i zräshti dëla. Brüszijo sze zsé koszé, osztrijo sze szrpovje, vsze sze pripravla k-onomi nájznamenítejsemi deli, stero zahválni zsnyeci med hvalécsimi peszmami odprávlajo. Nase goripozványe, gorszkrácsanye je pa zdaj: proti Sztrükovcom! Proti onoj obcsini vzemmo naso pout **juniusa 29.**, v-steroj sze je telko drági zláti vlatí osznovilo na haszek nasoj cérkvi, domovini i cslovecsansztví! Proti Sztrükovcom, gde sze je pred 200 leti naroudo KÜZMITS STEVAN, z-koga dejl sze escse dnesz dén hránimo; koga med szvoje nájvékse sziní racsúnamo; ki je na vnouge razszipávao szvojega bogatoga zsítka kíncse; ki je v-szvojoj plemenitoj lübéznosztí do szvojega lüdsztva tomi aldüvao szvoje zszivlenye; ki je bio pionir i prvi kultivátor nasega jezika; ki nam je nase najvernejse branítelszko i borítelszko rozsje: Biblio, v-máterszkom jeziki darüvao. Hodmo v Sztrükovce, gde sze je Küzmits Stevana zibel zibala; szpunmo szvojega szrdcá najszvetejso dúzsnoszt i aldújmo toga düsevnoga uriása velikomi iméni naso globoko zahválnoszt! Hodmo mi evangelicsanci, vejn je Küzmits Stevan predvszem nasa précinba ino gízdoszt! Ali v-Sztrükovce májo prihájati cejlóga Prejkmurja szlovenszki jezik gucsécsi vszi prebiválci, vejn je Küzmits Stevan po onom jeziki píszaó, onoga jezika je bio prvi nájvéksi boritel, po sterom nász je vcsíla gúcsati, Bogá moliti nasa mati! I naszlednye v-Sztrükovce, na nász radosztí szvétek májo prihájati vszi Jugoszlováni, vejn je Küzmits Stevan vszej nász rejsni kincs nej z-ednim drágim dzsündzsom obogato! Juniusa 29. hodm vszi, brez razlike vere i jezika, v Sztrükovce, naj ono, ka je Küzmits Stevan med szkuzami szejao, mi z-radosztjov zsényamo!

Nasa sinyorija de Küzmits Stevana dvesztoletnícó na nyegovom rojsztnom meszti pouleg szledécsega programa szvetíla z-zacsétkom popoldnévi ob 2-ma vöroma:

1. „Díka, csészt i hvála“ (od Kapi Gyula, popeva mejsani khorus z-szprevájanyem Sztrúkovszkoga igre khorusa.)
2. Odprétni govor i molítev (drzsi Kováts Stevan sinyour.)
3. „Visziki Boug, szvéti Ocsa“ (od Fövenyessy Bertalana, popeva mejsani khorus, z-szprevájanyem igre khorusa.)
4. Szvétesnyi govor (drzsi Siftár Károly bodonszki dühovnik)
5. „Goszpod je moj pasztér“ (23. zsoltár, od Kárpáti Sándora, popeva mejsani khorus, z-szprevájanyem igre khorusa.)
6. „Küzmits Stevana szpoumenek“ (píszao Fliszár János, deklamáliva Vucsák Lajos.)
7. „Boug je nasa obramba“ (46. zsoltár, od Kapi Gyula, popeva mejsani khorus, z-szprevájanyem igre khorusa.)
8. Küzmits Stevana zsítek i delo (píszao i goriprecsté Luthár Ádám püconszki dühovnik)
9. Peszem z-héberszke opere Sulamith (od Goldfadena, popevle goszpodicsina N. N. z-szprevájanyem igre.)

10. Peszmi, pizane po Küzmits Stevani (deklamáliva N. N.)

11. „Nebésza glászijo díko Bozso“ (19. zsoltár, od Kapi Gyula, popeva mejsani khorus, z-szprevájanyem igre.)

12. „Csíte Bozsi evangeliom“! (od Sántha Károla, deklamáliva goszpodicsina Siftár Irma)

13. Romanc z opere Sultan (od Verő Györgya, sztranni roug solo, naprejdá Gyergyék Stevan, z-szprevájanyem igre.)

14. „Trdi grád je nas Boug zmozsní“ (obcsinszka peszem, szprevaja igre khorus.)

Peszmi ino igre do vsze pod mujszterszkim vodsztvom Bakó Károla, Sztrúkovszkoga kántorvucsitela, naprejdáne.

Po naprejdányi toga programa vu ogradcseki Siftár Stevan gosztílnicsára v puzsavci szkúpna gyűzsina i pleszna veszelica bode.

Sinyorije szpráviscse.

Kováts Stevan sinyor szo szejó odprli z-naszledüvajocsim lepim govorenyem:

Postüvani gyűles!

Kak Goszpodnovoga vinograda, nase evangelicsanszke cirkvi ponizni delavci szmo sze szpravili vküp, naj vréd szprávimó nase

Podlíztek.

Drágocse podpora.

Píszao: Fliszár János.

Ka je dühovnik na posti 1000 koron pejnez doubó, sze je frisko razglászilo med lüdmí i v-ti edni bogme nevoscseószt pobúdilo. Tou je zse vnájvecs mejsztaj tak, (vövzemem one, gde je nej tak) csi cirkveni szlüzbeník kaj má, nyemi oponásajo, ka je zsnývoga dober:—od zsvíoga i mrtvoga dobí i. t. v.

Csi pa nika nema, te ga pa ponízsavajo, ka je koudis i oni ga morejó hrániti.

Pri Lajos dühovniki je tüdi tak bilou i etaksa zgovárijanya szo bílácsüta: Dobro, ka je doubókamcsi nede vszigdár proszo. Boug drági sto nyemi je dönok poszlao? Sto? Odgovori spótlívo Szkiszyávéc Andri: „Jasz szem nyemi pravo na gyülejsi, ka da je nam pouv Boug dao, naj on tüdi nyega proszi i tak je viditi, ka szem ga v-dobro meszto poszlao“.... Nej je zoubosztón z-taksov navdüševnosztjóv predgao i naprej noszo: gde je náj-

vékša potreboucsa, tam je nájblízse Bozsa pomoucs—odgovori Lakos Miska.—Tou je nyemi lehko bilou vö szpizati z-Bíblie i nam predgati, právi nadale Trdovnyák Ábel. No zdaj sze dönok zasziple—právi Blekas Gábor, 400 koron je proszo na leto i zdaj zse naprej má na 2½ leto, zdaj mo tecsasz vendar pokoj meli.—Tou je isztina, ka je popa zsítek nájlezsejsi na szvejti,—právi nadale Guba sougor, od zsvíoga i od mrtvoga dobí, vsze nyemi gotovo príde, nevzeme nyemi ni szühocsa, ni mokroucsa, nej tocsa, ali mráz i vsze tou k-senki brezi trüda, nej tak, kak nevolen kmet, kí nous i dén dela i v-ednoj krátkoj vöri cejlóga leta trüd i szád vesznóti zná. Jeli szte zse csüli, ka bi stoj 1000 koron tak nalehci doubó?—Znáte ka? odgovori Prpras Ferko—té dni je niksi varaski lajkosa hodo pri nyem, Boug zná z-kaksov zvézov je vküp-prikapcseni—ali je je pa na lotrijaj doubó! «Naj szi je doubó odkudsté» odgovori Neprivolim Miska—od méne nedobí drágocse podpore. Zató ka bi on szvoje Frájle vu varaski soláj za goszpodicsine deo vcsiti i cifraszto oblekávati, krscsáke i v-leti rokavice nosziti—nase cserí pa morejó domá zsmetno delati. (Nadaljávanye príde.)

cérkvi dugoványa, falinge, pogocsímo szi od dela na prisesztnoszt gledocs. Pouleg odlocsenya lajnszkoga gyülesa szmo v Püconszkoj gmajni prisli vküper i tou príliko popádnem, da moje najvékse prestímanye vöповem etoj nasoj náj-prvoj gmajni, nyé navdúsemni voditelom, na áldove gotovim kotrigam, ár szo oni vöpokázali, ka je zsíva vera dneszdén tüdi goré gibajoucsa moucs, vödoprineszé tiszto tüdi, ka sze za nemogocse vídi, ár szo oni eden lejpi farof, dvá zvoná szpravili, za szvojo církev tak velki áldov prineszli, ka szo sinyorije ove gmajne vszevküp niti polovico nej aldüvale toga, ka szo püconszki gmajnarje szami. Dobrocsinejnye szamou szebé hváli, ali jasz dönok nagnem prestimanya zásztavo pred püconszkov vrejlöv gmajnov; nyé vsze kotrigami i voditelom, i gda Bozsi blagoszlov proszim doli na nyé, tüdi sze vüпам, ka de eti szkázana plemenita példa büdila sinyorije ove gmajne tüdi, na vernoszt k-vadlúványi, na gotovnoszt do áldovov.

Letosz bode 140 lejt tomi, ka szo eti v Püconci gorposzvétili to prvo evangelicsanszko církev, edno prouszto gyümlo. Od toga gyümlo do vezdásnye církvi z-trejmi zvonámi, sole na stok, modernoga farofa je doszta stácij pelalo. Doszta bojüvanya, velki áldovov, plemenite moucsi i obri vszega Bozse pomoucsi i miloscse je trbelo k-tomi, naj sze v 140 leti etaksi nászhaj doszégne. Ocsákov dühi, steri eti okouli nász plajütajo, kamni, stere je církvi lübézen eti vküpnoszila, tou právjio nam, ka je nasa církev, dokecs sze vu szrdci lüdsztva vkorni, nesztrejblena, ka jezerov, velike vnoz-sine filerje vékso moucs znamenüjejo, kak pár bogátcov zlát, ka evang. církev, csi nyéne kotrige trdo vküpdz-síjo, niti peklénszka vráta neobládajo!

Takse rátanye szmo prevecs potrebüvali do etimao, ali nájböle vu vezdásnyi zsmetni cajti.

Lajnszko leto szem sze v mojem napredávanyi escse szamo od zmenkanya evang. vucsitelov touzso, zdaj sze je zse pouleg odhá-janya szpráznilo edno dühovnika meszto tüdi, stero dopunili nemremó. Vszegavecs prevecs zsalosztno znamejnye je tou i vszáki evang. vernik, steri szvojo církev lübi, more goridjáti vu szebi pítanye: Ka bode z-nase církvi, csi tou nadale tüdi tak bode; jeli sze neraztepéjo ovcé csrejde brez pasztéra? Protтоми szamo

edno vrásztvo jeszte, csi zse drzsáva ne pres-tíma evang. dühovnikov i vucsitelov delo, csi zse drzsáva neprevídi vadlúványa i vadlúvánsz-koga osznávlanya veliko znamenitoszt, te dönok evang. církvi kotrige morejo postüvati i presti-mati dühovnikov delo. Do tega mao je nájmre táksi polozsáj, ka dühovnicke dvá vértá májo gda zapovedávati trbej, a i niednoga nemajo, gda dühovnikom posteno zsvlenye trbej ogvü-sati. Drzsáva na verníke, verníki pa na drzsávo tiszka jo to dúzsnoszt, i tak sze nemremó csüdi-vati, csi na szlejdnye zgübjjo potrplívoszt, nav-dúsenoszt szvojo pod telovni szkrbi pogibajoucsi pasztérje i nega ga, ki bi na meszto odhája-joucséga dühovnika zselo pridti. Szpráznijo sze solé, zapréjo sze církvé!

Proszim církvi vszáko kotrigo, naj szi premislávajo od toga oumurnoga pítanya i naj szpuni vszáki vernik prouti szvojoj církvi szvojo dúzsnoszt, naj postüje, lübi i z-áldovi podpéra düsevno mater, evang. církev!

Veliko szkrb moremo obrnouti na vadlú-vánszko osznávlanye mladénsztva. Na tom sztráni drzsáva velike zádeve vála pred nase delanye, ár pri vere návuki tüdi szili szlovenszki „knyízsevni“ jezik. Prepíszati je dála v-sztárom szlovenszkom jeziki stampani Kárdosov kate-kizmus na »knyízsevni szlov. jezik« i toga scsé oktrojirati na vszákoga vere návuka vucsitela. Nase sztáliscse je od zacsétka mao tou bilo, ka szamo po nasem sztárom szlovenszkom ma-terszkom jeziki lehko vcsímo vere návuk, ár je tou nase Bozse szlúzsbe, Biblie, peszmeni- i molitveni kníg jezik. Jasz szem ogvüsaní, ka z-vödrrsányem tou nase pravicsno dugoványe obládati more.

Prevecs znameniti sztopáj szmo vcsínoli v preminoucsem leti té, gda szmo evang. vere návucsne knige dáli vöstampati i je vu rouke roditelov i decé polozsili. Verénávuka vcsenyé je vu vecs meszti taksim tezkocsam podvrzséno, ka vszáka roditelkinya za szvojo najszvetejso dúzsnoszt more drzsati vcsenyé szvoje decé vu vere návuki. To dejte sze z-one materé szpo-mína nazáj z-nájvéksov zahválnosztjov i lübéz-nosztjov, stera je nyemi nej szamo zemelszko hráno, nego nebeszko hráno tüdi dála vu vere návuki.

Vö je dála nasa sinyoríja »Evangelic-sanszki kalendari« i od preminoucsega Adventa mao vödáva církevne novine „Düsevni Liszt“

tüdi. Z-temi nej szamo düseвно hráno, pa escse právo lutheranszko düseвно hráno zselejmo dati nasim verníkom, nej szamo nase církevne pravice scsémo brániti z-rozsjom stampa, nego szpoznati scsémo dati nase nevoule z-nasimi dalésnyimi vere brati, naj tak sze na nyihovo bratinszko podpéranye tüdi lehko naszlányamo.

Csi dalecse vu Ameriki prebivajoucsi nasi bratovje i szesztré cstéjo nas Kalendar i nas Liszt, nazáj sze miszlijo na szvojo rojsztno zemlo i vu vnougi nyí sze goriobüdi, v-drügi pokrepí drzsánye k-sztároj lutheranszkoj církví i prouti dalecsnoszti sze itak neodtrgnejo od nász, vu dühi szo z-nami, vu bojüvanyaj nasi nam na pomoucs hitíjo.

Vu nasoj vezdásnyoj tezskej sztávi bojdi nas govor: „Vödrzsati, vu Bougi sze vüpati, kvadlúványi nasemi sze drzsati!“ Tak obládanye nase bode!

(Nadaljávyne pride.)

Prejkmurszke evang. sinyoríje prosnya.

Lübléni bratovje i szesztre! Jezus po zemli hodécsi je vszém nam eto zapouved dao: »Idoucsi predgajte govorécsi: Ka sze je priblizsalo králevsztno nebeszko. Nemocsne vrácste, gobave ocsisztsávajte, mrtve zbüdjavajte vragé zgányajte! (Máté X. 7. 8.) Nász sze tüdi dosztájajo Goszpodnove ete recsi. Li szamo te szlejpi nevidí, ka vu zdávnym vrejmeni, gda szo lüdjé li pejneze drzsali vise vszega, — pejnez je bio on bolvan, okouli steroga je cslovecsansztno klécsalo. Ete indasnyi szvejt je míno, te bolvan je vsze one vkano, kí szo ga csesztíli i pred nyim klécsali, ár od dnéva do dnéva vszebole menye valá, vu vrejdnoszti pomenkáva, z-recsjouv: te bolvan vméra. More pridti eden nouvi cajt; i zse sze priblizsáva, vu sterom Krisztus véksi i odicse-nejsi bode, liki je bio gdakoli; vu sterom vöodvíjemo nyegovo zásztavo i ete pográzsdzsjoucsi szvejt podzajémo Jezusi z-onov lübéznoszťov, z-onim dühom, z-sterim je on na krízsi szmrt sztrpo za nász.

Szpravicsano je, ka brezi Krisztusa nemremo nika doprineszti. Visziko zvisávajoucsa szvetszka moudroszt, kultura, z-sterov szmo sze

nateliko prestimávali, sze je za prázno, za hladno poszvedocsila, nej nam je szprávila blájzsensztva i da nema právoga zdrzsétka, sze dneszdén zácsa rüstiti. Nega drüge pouti, kak nazáj sze povrnouti k-prvejsemi, prousztomi, ali postenomi zsítiki — nazáj k-Krisztusi, z-koga pomocsjouv szo vsza mogoucsa, ár je vu nyem polozsena vera tak krepka, da bregé i pecsíne gene.

Prekmurjaevangelicsanszki vernici, lübléni brati i szesztre! Krisztus je i kvam poszlao te szvoje, naj vam glászijo nyegov evangeliom. Poszlao je te szvoje k-tim nevolnim, k-tim zgüblenim, naj nyé od hüdogá düha, od vrajzse oblászti ocsiszťijo, te betezsne po Krisztusa lübézni zvrácsijo, te mrtve gori obüdi jo. Krisztus nam na prebéranye nihá. Pítanye je csidi zselejmo bidti? Jeli etoga szvejta, ali pa nyegovi? Pítanye je etak: jeli edna poszühsena, mrtva, ali pa edna zsíva, zelenécsa vejka zselejmo bidti na drejvi krsztsansztva?

Nemiszlímo, ka Krisztusa z-nisterim návadnim prihájanyom vu hizso bozso, ali szíromákom darüvanov nísternov korounicov szmo zse popolnoma vadlúvali! On doszta vecs zselej od nász! On szrdcé nase zselej, naj cejlo szvojo moucs vu nyegovo szlúzsbo posztávimo. Nasa evangelicsanszka vera nemre bidti nam szamo edna táksa méhka blazina, na sterov szími pocsí vamo i segavo tou nazvesztsávamo: *hvéla Bougi zse sze nedrzsímo „k-gresnomi nebozsícsnomi szvejti“*; nego ona more edna táksa zmozsná moucs bidti vu nami, da odneszémo evangeliom, to lübéznoszti vero k-onim tüdi, kí nyou szpoznati nemajo prilike, ár je je szíromastvo, ali vere návuka nepopolno vucsenye vu tom prekrátílo i zasztavílo. Ka naj vu nami bodoucsa krepka moucs i navdühsenoszt zvrácsí vsze, stero je vu veri nasoj betezsno i nemáratno; mlácsne düse ocsvrsztímo, da sze bojüjejo vu szvetszki sze povodjavajoucsimi grehsními vrajzsimí dühi i ober nyih z-Krisztusom obládnoszť zadobíjo.

Nasa evangelicsanszka szv. mati církev je eti v Prejkmurji jáko betezsna, nísterni jo zse na szmrtjé betezsno drzsíjo i szkrivomá sze radújejo vu szvojem csarnom dühi onomí dnévi, da ona mrtva vörazpresztrejto lezsála bode i oni szí k-obílnoj trbíní szédejo. Ali escse szmo nej tam! Tou sze szamo tak vídi! „Ta deklícska szamo szpí!“ Ár csi sze jí li szamo deszté

zsívi evangelicsancov náide vu nyej, teda Goszpoud za ti deszeti volo nedopüszti prepraviti nyé, nego jo zbüdi na nouvi zsitek.

Vu Düsevnoga Liszta preminoucoj numeri szmo zse naznanili, ka je sinyorszki gyülejs dokoncsa, da vu Kúharovom hrámi v-Szoboti zse na jeszén „*Dijacskei Dom*“ posztáviti namejnimo gori. Vu sterom pouleg zselejnya toga pokojnoga, dobroga vcsenyá szíromasko deco naszelívsí, odkud de ona lezsej szpunyávala ali v-gimnáziumi, ali v-pörgarszkoj souli szvoje vcsenyé, z-steri vucsitele, vucsitelice i dúhovnike namejnimo osznoviti za nase evangelicsanszke gmajne. Píszali szmo, ka szvéta vera nasa vesznoti more, csi sze nemo szkrbeli, da mámo evangelicsanszke vucsitele, steri do vu vesznícskei soláj naso lübléno deco vcsíli *návuk vere*, vcsíli popejvati *lübléne nase, dűso podigávajoucse cűrkevne peszmi*. Zdaj zse komaj nájdemo nisternoga evangelicsanszkoga skolnika v-Prejkmurji. Tou nemre duzse tak bidti. Zsitek, bodoucsnoszt szvéte materé cűrkvi je na kocki. Moremo sztvoríti, kaksté tesko, imenűvani *Dijacskei Dom*! Ocsáci nasi szo sze tűdi tak szkrbeli za dűsevne szlűzsbénike, na Sopronszke solé szo lejtno cűrkevno dűcso dávali, v-steri szo sze színouvje ete szlovenszke krajíne za potrejbne csesztńike vű vcsíli. Denésnye nase razmere szo nasz pred drűgi polozsáj posztavile, od indasnyega vtrdjenoga ognýiscsa szmo odtrgnyeni, moremo szí nouvo posztaviti i vtrditi, naj na porob neszpádnemo globocsíni vu pogűbelnom vrtéli na nász zíjajoucsoj.

Nedájó sze tajiti zsműcsave i teskoucse, stere sze tűrmíjo pri ete násztave v-zsitek posztávlenyi. Imenűvana hizsa je premála, nedolásano sze more zpresztraniti, povéksati. Potom nyé szpráva, pohístvo de tűdi doszta pejnez potrebűvalo. K-koncovi decé i na nyé pazécsi oszob hránenye tűdi áldov bode zselelo.

I rávno tű pokázsemo vű, rávno tű sze denemo na probo, stera szmo vise pravili: Jeli szmo zsíva i zeléna, ali pa szűha mrtva vejka na drejvi krsztsantva? Zdaj mo meli príliko pokazati szvejti, jeli zshivé vu nami vera? Jeli lűbimo Krisztusove te mulicske?

Gori opřoszimo eto pout v-prvoj vrszti *dűhovne pasztère*, kí kak Krisztusovi szlugi i evangelicsanszki dűs verni pasztérje i varivácsje, da vu cűrkevni predgaj preszvejti jo verníkov szrdcá, zarazmiti dájó szvojím gmajna-

rom: *ka je vera brezi dejl dobroga csinejnya li prázna, mrtva*, ka szmo nej právi zshiví Krsztsanye, dokecs nasi blízsnýi lűbéznoszt z-csinejnyem, z-áldűvanyem, z-dobrimi delami neposzvedocsimo. Eto je ta návjugudnejsa prílika! Podpérajmo tou prvo evangelicsanszko lűbéznosztí násztavo: *Kúharov Dijacskei Dom*!

Postűvani cűrkevni ocsevje, kurátorje! Csi nasa evangelicsanszka vera zshiveti scsé, teda more grűntati, od szvoje vřejloszti vu csinejnyaj má szvedocsánsztvo dájti. Szpravte vkűper obcsine vase vernike, zgovárjajte, pogucsávajte szí od toga, kakda bi mogoucse bilou návjéksi áldov prineszti na tou szvéto, vszej nász sze dosztájoucso nász'avo. Li csi bomo za Krisztusa delali, de cvela i rászla nasa szvéta mati cűrkev evangelicsanszka.!

Lűbléni vere nase dományi! Evangelicsanszko szvéto nase vadlűványe eti v-Prejkmurji nej szamo kűmrati, nego zshiveti, csiniti, lűbiti, szvejti i z-áldovmi Bozso díko podigávati more. Za táksega drzste té *Kúharov Dijacskei Dom*, liki vszej nász obcsinszko, szvojo násztavo. Bojdimo vszi edni, edne pámeti, ednoga razmejnya pri etom dugoványi, tak de i dűh Bozsi znami i blagoszlovi delo nase. Szramota na onoga, kí sze pri etom szvétom deli na sztran namejni potégnoti i nescse pouleg premoucsi szvoje nyemi szlűzsíti. Vu vkűpdrzsányi, vu vjedínányi je ona velika moucs, stera to nemogoucse vcsíni.

I kvam sze tűdi obrněmo i křiesimo, lűbléni vu Ameriki bodoucsi bratje i szesztře, kí dalecs od douma i krvi vase bodoucsi, szte zse vecskřat szvedousztvo vcsínili lűbézni osztávleni bratov vaši. I kvam szmo poszlali prosnye nase, vu steri pomoucš proszimo od vász na ete szvétí cíl. Csi szí vcsászi, vcsászi zmíszlíte na ono mílo meszto, gde vasz je zibel zíbala, gde míla mati gűcsati i molíti vcsíla, na eti bodoucso zsláhto, znance vase, na solé, v-steri szte sze vcsíli Bouga szpőznati, na cűrkvi, vu steri szte na szvéto vero vaso okřsztseni, vu steri szte kak gingave ovcsice szvéte materé cűrkvi drági návuk vu szvoja gingava szrdca notri vcejpili: premíszlíte szí, ka vasz szamo na tejlo gledoucš loucsi od nász globoko nezmerjeno mourje, vu dűhi szte vkűp znami i kak i mí neszťanoma na vász míszlímó; neszpozábte sze z-nász; neszpozábte sze vu zménkányi

bojüvajoucse szvéte materé cérkvi; neszpozábte sze z-ti máli Krisztusovi!

Poszvedocste, ka szte z-nami navküp zsíva, vküp obcsútna dobra brátja i szesztre jesztete!

Od Kühár zvánoga Diacskoga Douma prereditvi sztána vu Düsevnoga Líszta nájbízányi numeraj bodemo naznanyüvali, da naj znájo postüvani verníci nasi, nakeliko sze pribízáva k-szvojemi cili i zvrstívi násztava eta.

Na szvéto naso matercérkev od vszamo-goucsega Bogá blagoszlov prószécsi i nyou vu gmajn nasi vrejli verníkov dobrovolno podpéranye porácsajoucsi, osztánemo z-odlicsním postüvanyem vu Bogá Ocsé, Sziná i Dühá szvétoğa iméni

Luthár Ádám

sinyoríje cerk. zaperník.

Kováts Stevan

sinyor.

Zavüpaj na Goszpodna.

(Nouta: z-szrdca zselejím, ka právim. Szlovensena po POLGÁR SÁNDORI.)

Zavüpaj na Goszpodna

Szvoje potí, cslovek!

Csi te tezí nevola,

On ti dá pocsínek.

Ár ki ravna nebésza,

Sztávi oblák, vöter:

Dá ti szvetlosztso szunca

Z- lübéznosztjov vküper!

Vu nyem niháj do szmrí

Szidro vüpaznosztí,

On te pripela k-broudi,

Szkrb na tébe noszí.

Csi sze bár müdí pomoucs,

Trousta szí ne nájdes:

Premíné zsalosztí noucs,

Csi lí vu nyem verjes.

Tíhe mínúte.

„Gde je Boug, moj sztvoritel, steri na zahválnó peszem géne vu noucsi“? Job 35, 10. Szvejta vöra k-polnoucsi ide. Noucs je vu zsítke lüdsztva, noucs tüdi vu nasoj drzséli na vszej presztoraj. Vu vnougi krsztsanszki vere zsítek sze tüdi notritíszkajo szénce noucsi vu formi rázlocsnoga szküsávanya i nevole, zmécsave

i betega. Med tém sze vnougi navcsíjo mrmrati, tozsíti sze i sztarati. Boug nasz toti dá poníziti, ali nej pogroziti; i csi nam taki vodé nevole do düse szégajo, Bozsi színovje dönok escse vu nájkmcísej noucsi znájo hváliti szvojega Goszpodna, kak Pavel i Szilás vu temnici vu Filippiszi (Ap. Dj. 16, 25.) Z-mrmranyem i sztaranyem szo Izraelitanci razszrdili szvojega Bogá, ali nevkleknyena vera ednoga Mozesa je obránila lüdsztvo. Sztaranye i caganye kmicsne prikázni posztávla naprej, ali hvalécse szpejvanye vu noucsi je odzsené. Sto hválodávajoucse peszmi popevle vu noucsi, on sze ne touzsi za vo'o nepravicsnosztí i neszpoz-nanya, nego miroven bode vu Bougi, steri je nam na pómoucs. Hválodávajoucse peszmi vu noucsi obeszeljávjajo i znásanya moucs dávajo escse pod nájtezskejsím bremenom. Csi vöre brez szna z-hválo-dávajoucsimi peszmami napunimo, hitro odí-dejo one.

* * *

„Summa rejcsi tvoje je isztina“. Zsolt. 119, 160. Té govor je eden glász z-akkordov zsoltárszkoga szpejvnika hvalécse peszmi öbri Rejcsi Bozse. Nescse on z-tem naturno praviti, ka Bozsa Rejcs nema níkse drüge lasztívnosztí, kak szamo isztino. Od vnouge drüge prvotosztí Bozse Rejcsi gucsi ocsiveszno vszáki versus toga cejloga dúgoga zsoltára. Ali szpejvník tou scsé praviti: Bozsa Rejcs je od zacsétka do konca isztinszka, vu nyej sze szploj níkaj nenájde neisztinszkoga. Z-tem sze glihajo vnouga drúga szvedosztva: 4. Mozesa 23, 19; 1. Samuela 15, 29; 2. Samuela 7, 28; János 17, 17 itd. Navcsimo sze pa z-toga troje! 1., Toj Rejcsi moremo mí tüdi vero brez gordánya darí-vati do te nájménse málenkosztí. Na nyou sze mámo nihátí z-punov mirovnosztjov vu vszákoj bívosztí. 2., Escse to nájlepso i visziko donécso cslovecsó rejcs moremo vszígdar vardenoti pri nevkanjenoj Bozsoj Rejcsi, i nyej níkak nejervati, csi vö nepresztójí té vardevni kamen. 3., Nász nateliko dájmo prehoditi z-szv. Bozsov Recs-jov, ka vu szvoji lasztívni recsáj vszígdar

bole ino bole isztinszki bodemo. Kí je z-
isztine, poszlúsa recsí moje.

* * *

Zsitka knige.

„Ne bloudite: Boug sze ne dá oszmijávati“. Galat. 6, 7. Na Krisztusovoga v nébo zasztopenýa dén 1881. leta szta sla dvá brata nej dalecs od Kappel vara-séka kre edne jezerk mímo. Tam szta vidila na vodi edno ládjo, vu nyej 5 lúdi sztaroszti od 16—27 lejt. Gda szo tej zaglednoli kre jezero idocsiva dvá brata, prouti nyima szo brodárili i pravili: „Dnesz mí tüdi v nébo zasztopenýa szvétek bomo szvetíli, no pa szplój nacsí, kak vidva. Vidva ta vu cérkvi szvetíli, ali mi pá eti na vodi bomo szvetíli.“ Meli szo z-zsga-nicov napunyene glazse i szo je oszmijá-vajoucs drzsali vizsiko. Midva szva k-ed-nomi dúhovniki bilá pozvániva, naj pri nyem ete dén prezsivéva. Proti vécsari szva prisla nazáj k-isztomi meszti i vnougo lúdi szva vidla tü, steri szo z-branécsimi ládjami i stangami vu vodi preiszkávali. Eden poznánc náj obercsé: „Csüla szta vidva tüdi to grozno neszrecso? Petéro lúdi sze je vtoupilo!“ Na prísesztno nedelo je bio szprévod tej 5 mladéncov. Pri grobi je doticsni dúhovnik v-oumurni recsáj predgao turobnoj obcsini. Ali midva té v-nébo zasztopenýa dén, dokecs va zsviela, nigdár vecs nepozábiva. Verjeva i znouvics szva szkúszila, ka Boug sze ne dá oszmijávati.

Kokous i vucsa jama.

(Fabula.)

Ednouk je edna kokous krákrivala, krákrivala okouli hrama i pod zasztzsom grenola. Kak sze je tak dobre voule, brezi szkrbí veszélo tá hránila, niscse nevej kak, — kak nej — eden máli kaméncsicsek nyej je doj z-sztrehe na glavou szpadno od steroga sze je vu szvojoj krátkoj páme-ti jáko, jáko presztráhsila, gíaszno kricsécsa: „Jaj, jaj, jaj, nébe szpadáj, zémle troszáj, na glávi mi je vrzsáj“ i bejzati zácsála. Kak té krics kokout csúje i bejzsanye zaglédne, jo csüdüva-

joucs píta: „Kama sztrina, kama tak náglo“? Ona pa kricsi: „Jaj, jaj, jaj i tak nadale, bejzsi i ti pájdás bejzsi, csi pamet más“! Bezsíta zdaj zse dvá!... Vára nyidva závec i píta: Kama bezsíta, kama? — Nyemi tüdi té odgovor dáta i opomenéta ga naj i on bezsí. Závec sze tüdi k-nyima pridružsi i bezsíjo brezi pámeti zdaj zse vszi trijé. Potom tüdi szrna, bodra leszica i naszlejndye goszp. vúk. Vszi szo vnejmar bejzsali, kak szo nájbole mogli, escse i vécsér je ji nej sztavo. Bezsíjo v-kmici po gousztzi, trnyi, glozsdji, ssetálji, dokecs szo nej vszi notri szpadnoli vu vucso jamo, gda szo tak dale bejzsati nej mogli, — szo hejnyali. Nej szo do-szta márati, kameci szí do gojdne vöpcsinéjo i teda cajt bodo meli okouli poglédnoti, v-steri kraj je oszlobodjejnya pout?... Edna neszpa-metna kokous kelko sztvári zmejsa i v-pogübel pritira!

K-tomi priszpodobno pripetjé sze je po-nouvílo, nika malo v-novejsoj i k-vezdásnyemi polozsáji primernoj posztávi, stero csi nebi tak oumorno bílo, bi zaisztino szmeha vrejdno bílo, ár nam kázse doticsni faktorov neobhodnoszt, szta-nanepoznánoszt, i nescsemo praviti má bidti nika malo netrplívoszt i z-tej zhájajoucsó neorasztenio (idegesség), pouleg stere tá bíjejo, kama nej trbej, tiszto iscsejo, stero néga i z-szilov namejnijo bejlo na csarno, ednáko na krívo obrnouti. Tak da cslovek scsejoucs, nescsejoucs, vidi vö z-zsakla sztojécse skramble i pod obrázom pravice iszkajoucsó odürno krivico.

Evangelicsanci na szíromaski gmajn gori zmáganye nej szamo eti prinász, nego po cej-lom szvejti: v Ameriki i Europe vszáksem or-szági cseresz leta nikelikokrát májo segou do-brovolne áldove pobérati i táksega hipa na té racsún Bozso szlúzsbo drzsíjo vu cérkvi, k-steroj príliki dúhovnik primerno predgo drzí i popejva sze na tou zgotovlena cérkevna peszem, vu ste-roj sze búdíjo verníci na darovnitoszt, naj vu szí-romastvibodoucsé szvoje brate zmágajo, nyih szlabo ládjo pogroziti nedopüsztíjo, ocsákov vere vrejloszt naszledüjejo i pomágajo veré szvoje dománye. Cejla szlúzsba bozsa vers ko podpéranye szlúzsí i zové sze: „Evangelí san-szka podpornica. Peszem, stera sze na tou príliko popejva sze zové: Podporná peszem, vogrszki: Gyámintézeti ének, neuski: Allge-meine Evangelische Hilfsanstalt, Píszao jo je v-nemskom jeziki Hagenbach Károly bázelszki

profesor, kí je zsiwo 1801—1874. Na vogrszki jezik jo doj obrno Karsay Sándor püspek. Tak je tá peszem blüzi 80 lejt sztara. Vu 1911-tom leti znouva vödáne vogrszke evang. peszmene knige je pod 274-tom racsüni notri vzéta. Nizse jo notri pokázsemo v-nemskom, vogrszkom jeziki, v-szlovenszkom jeziki je pa v-Düsevnóm Liszti v 1-voj numeri zse ednouk notri pokázana. Z-ednim zamerkatí moremo, ka jo zvön nemskoga jezika, v-Angliskóm, Svédskom, Norvég i Finn jezikaj doj obrnyeno popejvajo evangelicsanci. Escse i v-Rúsziskóm országi nemskoga jezika evangelicsanci szo jo vu szvojem maternóm jeziki brezi zasztávlanya szlobodno popejvali i popejvajo dneszdén brezi toga, ka bi vu nyej oblászt prouti drzsávi gibanye iszkala... Mi eti v Prejkmurji zsivoucsi evangelicsanci szmo jo dugo lejt vu vogkom jeziki popejvali, ali zdaj da szmo po tak zvánóm gorioszlobodnejnyi od prvejsi nasi veredományi odlocseni i prikapseni k-szlávszkim bratom szvojim, je církevna oblászt tak miszlila prav vcsiniti, ka de sze i v-tom deli približsávála k-szvojim *drágim* szlovenszkim bratom, nacionalizejrala de sze — i da szmo na tou priliko pripravne szlovenszke církevne peszni do eti mao nejmeli, je z-vogrsz-koga doj dála na nas jezik obrnouti tou peszem, nej szí je miszlila na tou, ka z-tém oblásztí teliko zobsztónszkoga dela i sztráha - szebi pa neprilike szprávi. Zagvüsno bi bole bilou, csi bi jo nej dála doj obrnouti, kamcsi bi sze od nyé oblászt nebi tak posztráhsila i nebi dvojila vu nasoj domovine vernoszti.

Tá poszlovenscena církevna peszem je v-Düsevnóm ev. verszkom csaszopiszi v-prvoj numeri na 11-tom sztráni cstítelóm notripokázana i z-ednim je naznanyeno, ka je kak imenüvanoga liszta prilozsek (melléklet) vu 2000 falátaj dojzostampana záto, naj jo lüdjé pri podpore áldovov pobéranyi pri szlüzsbí Bozsoj vu lasznom maternóm jeziki popejvajo. stero de nyíh düseвно pebozsnoszt vu velikoj meri naprej pomágalo. I zse vu etóm leti szo jo povszédik z-navdüsevnosztjov fárnici popejvali i nej szamo z-ednoga kraja je csüto, ka tak, da bi sze vdühi znouva poroudili pri lejpe v maternóm jeziki popiszane peszmi. Düsevnoga Liszta prva numera je pouleg vísesnyega zravnanya oblásztí notri pokázana kakti: 1. *Pokrajinske uprave oddelki za notrešnje zadeve v-Ljubljani*. 2. *Narodnoj Biblioteki v Beogradu*.

3. *Zgodovinski Društvi v Maribori*. 4. *Ministrstvu Unutrašnjih dela oddelenje za Slovenijo v-Beogradu*. 5. *Deželno pravitelstvo Maribor*. 6. *Okrajno glavarestvo Murska Soba'a*. 7. *Vodstvo državne licejske knižnici v-Ljubljani* i 8. *Davčnem Uradi Murska Sobota*. V-steri mejsztaj moremo vervati, ka szo jo precteli, ár tak miszlim, ka záto zselejo, naj sze nyim vszáki stamp notri pokázse i v-niednom meszti szo nej najslí za volo té peszmi nikse nevarnoszti na drzsávo gledoucs. — Ali doszta szledi sze je nisteri vrejli zsandár nindri potekno v-edén taksi zouszební stamp, na steróm je tá peszem bila (i steri stampi szo nej bili niksa szkrovnoszt) i vrazsáj je doubó na nougi (nej na glávi), vö je zbrodó zsnýega: *nébe szpadáj, zémle troszáj*, — za tákso lejtko jo je zglászo oblásztí, stera drzsáve tla trouszti, stera je sztrahsno nevarna. Grátalo je veliko grouzsanye, eszi i tá drkanye, iszkanye. Nájprve szo Kováts Stevana sinyoura pod iszkávo vzéli, ali da je té razlozso, ka je tou nedúzsna verszka sztívar, szo potrijé zsandárje vecskrát v-stampariji ziskávali, szpitávali nyé zhájanye itv. itv.

Z-tém je escse nej bilou konca, visesnya oblászt je lí iszkala krívca, zse dvakrát je pred szébe dála prizvati Luthár Ádám dühovnika, Düsevnoga Liszta reditela, probavsá na nyega potísznotí on blamázs, v-steroga sze je neszpa-metno nateliko zaplela. Do steroga mao de escse veter nagányala i lüft lovila, je eto pout nemo-goucse povedati!

Brezi toga, ka bi oblászt, stero vszáki podlozsánec posüvati more, mi potvárajali, ali na nyéno dúzsnoszt jo vcsiti namejnili, ár mí dobro prerazmimo i známo, ka je nyéna dúzsnoszt verosztüvati ober toga, naj sze protivní stampi (tiszki) nerasürjávjajo i mirovno zsi-voucse sztancsare nemoutijo, náimre pri etaksoj mládoj drzsávi, stere fundálivanye, organizejrance sze zdaj godí, stero fundálivanye, organizejrance doszta moudroszti, previdnoszti i vecs dobro-volnoszti, kak neszpa-metnoszti potrebúje, naj one sztancsare, steri szo rázlocsni, prejk doszta lejt vkornyeni polozsájov k-nyej prikapseni, vu zadovolnoszt pod szvoj klobuk szprávi, i stero je bogme nej lehko delo. Ali dönok szmo bat-rivni ponízno, z nájvéksim postüvanyem, kak sze tou prisztája, pítati i zse naprej proszimo naj nam nezamejrijo:

1. Kak sze tou gliha k-edne na demokrácie tle sztojécse drzsáve oblászti, ka z-etakse verszke cérkevne peszmi, stero cejloga szvejta evangeli-csanci pri dobrovolni áldovov pobéranyi na-verszko pobožnoszt v-rázlocsni jezika zse blúzi 80 lejt popejvajo — prouti Jugoszlávie drzsávi za nevarno scséjo povedati záto, ka je z-nemskoga jezika na vogrszki jezik i z-toga na nas jezik dojobrnyena záto, naj vernici nyou nej vu tühinszkom, nego vu maternom jeziki na düsevnoga szvojega osznávlanya volo nücajo? Sto bi píszao prouti Jugoszlávi med 1801—1874-tom leti cérkevno peszem, gda sze je od vezdásnye velike, lejpe Jugoszlávie te escse niti nikomi nej szenyalo? Zagvüsno bi nebi za tak csüdnó vzéli od oblászti, csi bi ona prouti nasim onim církevnim peszmom, stero na národne szvétké, na kralá csészt szpejvajmo, stero szo tüdi vsze z-nemski i vogrszki pejszem na nas jezik dojobrnyene — kaj prouti mejla praviti záto, ár szmo je prvle na vogrszke drzsávne szvétké i kralá csészt popejvali, zdaj pa na vezdásnyega kralá i szvétké csészt!

2. Sto bi bio taksi bedák, ka bi v-csaszo-píszi (vidi Düs. Liszt) naprej oznano i notri pokázao tákso peszem, stera je prouti drzsávi nakanyena?

3. Kak je tou, ka sze je med k 8-mimi drzsávnimi faktorami, sterim je Düs. L. z-szvojim zrdzsétkom notri pokázani, ni eden nejnajsao, steri bi vu toj peszmi prouti drzsávi nevarnoszt zvrtao vö i tou je li ednomi zsandári bilou mogoucse (steri de zagvüsno odlikoványa vreiden) i oszramoto je vsze ove faktore?

4. Jeli je uprav pregrejsek nam szlovenom z-nemskoga, ali z-vogrszkoga jezika za verszko szvojo potrejbcsino szebi dühovno hráno presztaviti, geto nam tákse vezdásnyi nasi bratje, kak sté bi steli, dati nemajo? Mohamedánusje szlobodno nücajo szvoje ritosnye peszmi i molítvi, csi szo glíh v törszkom, zsidovje v-héberszkom, kath. v-latinszkom jeziki szlobodno popevajo, molijo, mi v-nasem szlovenszkom jeziki i vu szlovenszkom országi nesz mimo tou csiniti, ár je drzsávi nevarno? Zsalosztno je zadoszta, ka szlovenye szvoji szlovenszki bratov jezik nepostújejo.

5. Jeli je tak csüdo, csi mi evangelicsanci, kej ocsáci szo za szvoje vere telika teska mogli vöpresztáti i mi nyihóvi osztanki za nyé odraszka volo teliko aldújemo, solé, cerkvi gori drzsímo, ki szmo vu pretekoucsoj sztotini zse zadoszta szlo-

bodscsine vzsívali vu verszki dugoványaj — csi sze nam vu etom csinejnyi tak zdí, ka sze tou bole za verszkoga, kak pa za politicsnoga zroka volo godi. Nemrejo nam zameriti, csi tak miszlimo i zagvüsno mo ráj, csi nemamo isztine i záto tüdi nepotvárjamo, szamo zamerkamo, ár tou nikak nemremo vervati, ka bi oblászti faktorje tak nepremísleno iszkali prouti drzsávi csinejnye, stero te náj blodnejši cslovek prevídi, ka je noríja — k-koncovi jesztejo i med tejmi tüdi csedni mouzsje, nej szamo med zsandármí.

Vszáki cslovek za nájdragsi kincs drzsi szvoje vadlúványe, steroga csi sze stoj z-neprisztójnim tálom dotícse, nyega nájcácvnejši tál zbantúje i mí kí szmo zse vecskrát mogli zsalosztno obcsütiti, ka sze neprisztójno v-nasa verszka dugoványa vticsejo, zdaj tüdi tou rano boleti obcsütimo. Tou je klerikálcov kmicsno napadanye, sterim je nasa verszka szlobodscsina i nasega lejpora prejmurszkoga jezika nücanye velika szpica v-ocsáj. Vidimo, ka szmo mí evangelicsanci pri vszem verszkom deli prekátсени. Oblászt neprestíma nasi verszki násztav, z-soul vö prezsené evangeli-csanszke vucsítele i nameszti je z-katholicsanszki. Zakaj nedobíjo nasi dühovnici nyim hodécse drzsávne podpore? Zakoj nedobíjo dühovnikov ydovice pénzie, stero zse 3—4 lejta proszijo? Zakoj volo na vecs církevni, solszki i podporni krivíc volo notri dáne prosnye niti odgovora nedobíjo, stero prosnye v Ljubláni tá vrzsejo i nepridejo do Beograda? 1920-toga leta szept. 15-toga v Nova váši drzsá-nom církevnom gyülejsi je ministrstva zavüpnik Lonovics tájnik tüdi nazoucsi bio i pred gyülejsom je vu iméni nyíh míloszti kralá i vláde iméni vönaznano, ka vsze tecsasz, dokecs sze v-drzsávi na rázlocsni vadlúvány i tak tüdi na evangeli-csancov ravnyane gledoucš potrejbni, pravicsni zákönje, pravdé ne narédíjo; tecsasz sze tak vu solszki, kak vu církevni dugoványaj protestánusje po szvoji prvejši zákónaj, pouleg szvoje Autonomie brezi zasztávlanya májo ravnati. — Z-toga gyülejsa je edna komiszia poszlána pred nyíh míloszti, te escse regensa Alexándra, stera je evangeli-csancov pozdráv i vdánoszt tolmácsila i steró kommiszii szo nyíh míloszti Alexándér regens, zdaj zse szkoronüvaniszetli král znouva vööznaníli i k-coj djáli; ka vszém podlozsancom na zádovolnoszt scséjo kralúvati i nyíh pravice obarvati — tou zselém naj sze evangelicsanci vu szvoji verszki dugoványaj osznávlajo i neprekrátíjo!

Od nájvísisega meszta szmo tak pravicsno

troustanye doubili, zakaj sze tak od oblászti, stera nesztóji obri szkoronüvane gláve, neprestíma i nepostúje nasa Autonomia? Zakaj sze eti v-Szlovenii z-drúgov merov mejri, kak horvatskim, banátskim i v-Vojvodini bodoucsim evangelicsancom? Ali szmo pa nej edne drzsáve podlozsanci? Zakaj scséjo nász po Ausztriszki vere zákonaj ravnati, stera je vszigdár liki macsia csinila z-protestánusmi? — Slovenia nescse poznati protestánusov pravíc, klerikálni düh jo vodi; vu katholicsansztva pláscs nasz scsé zagnouti, tou je Kleklia pa nyegovi tüvárisov nakanejnye, nyegova szejátev sze zácsa szkaszüvati. Ali tou neverte, ka bi nas drági kincs — naso szv. vero mí tak nalehci püsztili. Teskoucse, britkoszt nam lehko szprávitte, ali znícsiti nasz nebudete mogli. Ka bode zevcseni szvejt pravo od demokrátne Jugoszlávie, stere edna klerikálna drzséla vu dvajszetoj sztotimi etak csini? Persze zdaj escse nevüpatte pred' szvejt sztoupiti z-právim nakanejnyem, ali szkaszüjejo sze prvejse verenezplívoszti znamejnya, potihoma, pocsaszom eden-eden brszáj dáte nam v-hrbet — zdaj od evangelicsanszki vucsitelov, verszki kníg z-tém potvárijanyem, ka szo proti drzsávi; zdaj eta peszem — vütro zse predga. evangeliom, molívi, dühovnicke i cerkví do vam napouti — i csi na tozsbo odprémo nasa vüszta, te nasz pred Beográdom za rebelise, kí szmo prouti drzsávi, kázati szte krédi, ár tak miszlite szebé tam za pravicsne, za prestímane drzsati. Ali mí sze pa vüpamo, ka sze prvle-szledi ti právi goszpoudje ogvüsaajo od nase vdánoszti, lojálnoszti i vernoszti i nedo tak bloudni, ka bi sze bojali, da 20—25000 mirovni lüdi, steri szo radi, csi vu míri morejo tázsveti — bi Jugoszlávio porüsili. Nej evangelicsanci, nego neobhodni uradniki szlabijo z-szvojim neopacsnim csinejnyem drzsáve sztebre. Oni uradniki, steri krívo i má bidti etak informérajó szvoje visesnye faktore: Tou trdoga sinyeka lüdsztvo potrejti trbej i to nájménye, ka od nyega zseleti máte, naj tou, pa tou bode. Taksi szo zse pozábili Kukoveca i Stojádinovics ministra opomínajoucse csedne recsí, stere je on na szrdcé zvézao onim, kí prejkurszkoga razmetoga lüdsztva ravnyane vrokaj májo. Nej hotécs britkoszti szprávlati i zburkanye pobüdjávti vu szrdcáj domovino szvojo gorécslübécsse prejkurske evangelicsance, kí jesztejo tak vrejli podlozsanci szvoje domovine, liki szebé vu vszem naprej pritiszkávajoucsci krájnyszki klerikálci, za stero evangelicsanci nika drúgo neproszjijo, nego vu veri ednáko pravico, naj sze

nyim z-táksov merov mejri, kak drúge vere lüdem vu ednoj isztój drzsávi. Nej trbej brezi razmejnja za bloudnov kokosjouv bejzsati, nego prvle sze ogvüsaati, vu kom sztojí edno, ali drúgo delo. Tou mi szlobodno vszáki verje, ka je doszta bole nevarno, csi sze oblászti dá zmoutiti, kak pa, csi sze tou z-poszebnim cslovekom zgodi. Eti vam mámo szrecso notri pokázati tou nevarno (?) peszem vu nemskom i vogrszkom jezíki, priglihávjate jo k-poszlovencsenoj v-Düsevnom Lízti v 1-voj numeri na 11-tom sztráni doj postampanoj.

Z-vogrszki peszmeni evang. kníg 274-ta podpornice peszem.

Z-nemskoga preobrnó Karsay Sándor + 1894. leti.

1. Ébredjete fel, halljátok, Testvérek kiáltnak hozzátok, Kiket az inség szorongat. Im az óra ismét ütött, Mely minket ide összegyűjtött Követni e szent szavakat: Meg ne restüljete, Inkább jót tegyetek, Míg időnk van, Mindenekkel Jó lélekkel. Kiváltkép a hitfelekkel.

2. Ébredjete fel, lássátok, Mit lelkes buzgó apáitok Hittel és vérrel szerzének. Rójátok le a szent adót: A viharban sülyedő hajót Elveszni ne engedjétek. Fel a segítségre, Vezesétek révbe! Ha szeretet Kormányozza És hordozza: A jó Isten meg is óvja.

3. Ébredjete minden helyen, Halálból ujra feléledjen Az ösöknék szent buzgalma. Munkában ne lankadjatok, Erőt az Istentől várjátok, Végetlen az ő hatalma. Míg hát a nap fenn van, Ha süt is forróan, Munkálkodjunk. Napiény érlel Melegével, Aratás így lesz bőséggel.

4. Ébredjete, itt az idő, Keljete fel, amíg nem késő, Senki hátra ne maradjon. Ha fájdalma van egy tagnak, Fájjon az kicsinynek, mint nagynak, Hogy egy is el ne pusztuljon. Bátran harcoljatok, Hitben megálljatok, Az égből jön Segítségünk, Nincs kétségünk, Az Úr erős reménységünk.

Gesang No 150. Christliches Gesang und Gebetbuch für evangelische Gemeinden. Herausgegeben in Pozsony 904.

1. Wachet auf, erhebt di Blicke! Laut mahnen uns die Weltgeschicke, Es drängt hart der Brüder Not. Seht, gekommen ist die Stunde, Die uns vereint zu schönem Bunde, Zu thun, was uns der Herr gebot! Lasst nicht die Hände ruhn, Auf, lasst uns Gutes thun Allen Menschen im rechten Geist, Doch wie es heisst: An Glaubensbrüdern allermeist.

2. Wachtet auf, schaut an das Gute, Das ihr der Väter Mut und Blute Und ihrer Glaubensstreu verdankt. Auf und tilgt die alten Schulden, Wie lange soll sich noch gedulden Das Schifflein, das im Sturme schwankt? Eilt ihm zur Hilf herbei, Es rudert froh und frei, Wenn ihm Liebe die Segel schwellt, Hin durch die Welt, Gott ist es, der das Steuer hält.

3. Wachtet auf! In allen Landen Erheben sich, vom Toderstanden, Die Zeugen frischer Glaubensmacht; Werdet müde nicht im Werke, Der Gott des Rechts ist unsre Stärke, Und seinem Lichte weicht die Nacht. Drum wirkt, solange es Tag, So heiss er glühen mag; Reift doch die Frucht im Sonnenglanz, Der Erntekranz Wiegt auf die Mühe voll und ganz.

4. Wachtet auf! Die Zeit zum Wachen Soll alle Glieder munter machen, Und keines trete schen hinton. Leidet eins, so leiden alle, Drum wachtet, dass nicht eines falle, Und stehet freudig Mann für Mann. So streitet wacker fort Und haltet fest am Wort! Hoch vom Himmel Strahlt uns das Licht, Es trüget nicht; Der Herr ist unsre Zuversicht!

KARL RUDOLF Hägenbach † 1874.

Rázlocsní máli glászi.

Szpovid. Prejkmurszki evang. dühovniki szvojo szprotolesnyo szpovid v M. Szoboti juniusa 20. bodo meli.

Nedeljszki pocsitek vojastva. Vojni miniszter je vödao naredbo, po kateri szo v nedelo prepovedane vszake vojaske vaje. Nedela je za csasztnike, podcsasztnike i vojake den pocsitka. Tou zrendelüvanye z-szrdcá odobrávamo! (Red.)

Kak velki stemplin trbej na matricsne prepisze? Cejla meslinga i ocsiveszna negvüsnoszt je ládala tak pri dühovnikaj, kak pri poszební sztrankaj na tou gledocs, kak velki stemplin trbej na prepisze razlocsní matic (rojení, porocsení i umrlí oszeb). V-prvejšem cájti je za edno korono, szledi 1 din, potom 3 din; 5 din, zdaj zse pa po zatevi nisterní pizsárni za 10 din stemplin trbelo na matriske prepisze. Uradní Liszt 1921. 1 st. 100. Tar. post. 42. dá pred nász na tou gledocs miniszterszko naredbo, poleg stere za prepisze razlocsní matic sze pobíra od polovícsne póle: 2 din. Csi sze pa prepisz kak prilóg na szodníjo potrebúje: 50 par, csi pa kak prilóg na drúge urade: 1 din.

stemplin trbej gori. Tá tarifa je escse dnesz dén vu veljávi i nej pozdignyena. (Na vsze tou szo pa mojo pazko konciliántno g. Ivan Rupnik, kančlist pri zemljiški knjigi, pouzvali gori, za stero dobrouito nyim vu iméni vnuogi szrmaski sztrank escse na etom meszti právim veliko zahválnoszt! (Red.)

Zárok. Blájzsensztva, lübéznoszt mejszeca szledjen vecsér szta potégnola gori en ovomi na prszt pod roditelszkim blagoszlovom zláti prsztanik, brez koncnsoszt znamenye, apostolszke rejcsi tumacsa: „Lübéznoszt nigdár z-szrdcá vö ne szpádne“ Bácz Etelka, lejpa csí Bácz Rezső püconszkoga poszesztníka, trgovca i mlína vértá, pa Rituper Jenő, lüben szin Rituper János D. Lendavszkoga gosztílnicsára. K zarocsencom szo Luthár Ádám dühovnik drszali pozdrávlajoucsi, opominajoucsi govor. Nazoucsi bodoucse gouszte szo pa Titan József püconszki solszki vodja pouzvali gori z navdüsenim govorom na podpéranye nasega jedínoga evang. stampa. Düsevnoga Lísztá! Vszi gouszti szo na tou z-lübéznosztjov polozsíli na nas Líszt szvoje szledécse dáre: Luthár Ádám i zsená 25 din., Rituper János D. Lendava 100 din., Fliszár Stevan Gorica 10 din., Stern Arnold i zsená Püconci 30 din., Horváth Mátyás i zsená D. Lendava 100 din., Szocsics Lajos i zsená Csernelavci 100 din., Titán József trgovec i zsená Csernelavci 100 din., Vljaj Ferenc i zsená Predanovci 100 din., Bácz Rezső i zsená Püconci 100 din., Frisch Franc Radkersburg 30 din., Osváth Sándor i zsená Püconci 50 din., Bükvics Franc i zsená Püconci 20 din., Titán József Püconci 35 din. Vsze vküper 800 din. Szrdcsna, topla hvála za té velikodúsne dáre, z-sterimi je tomi zarocsejnaya szvétki sztálen szpomin tak ocsiveszno dolidjáni!

G. Benkó Jozsef veletrgovec i fabrikant z-Murszke Szobote, ki szo nej mogli pridti na zgoraj zezávni zarocsejnaya szvétek, szo poszlali po g. Titán József solsz. vodji v Püconci 100 din. na evangeli-csanzske literaturszke cíle i 100 din. na püconszke evang. solszke potrebcsíne. Szrdcsna hvála za té plemeníte dáre!

Evangelicsanszki kalendari, steroga na prísesztno leto pá vödä nasa si-nyoríja, de zse oktobra meszeca zgotovleni. Escse od letosnyega kalendarija zbogatejsov vszebinov i v lepsem vöposztávlenyi sze dá vö, steroga szí zse za toga volo more szpraviti vszáka evangelicsanszka familíja, stera lübi szvojo církev. Da csíszti dobicsek na cerkveno stampno fundáció i na Szobotszki evang. dejaski dom obrnémo, gorípozovémo záto trgovce, obrtnike i drúge sztranke, naj szvoja namerávána oznanyüvanya vu nas kalendari dájo notri i tá kem prvé do reditelsztva poslejo.

Poszvetsüvanya zvoná. Sztrükovszka evang. filiálna gmajna szí je zren-delüvala zse te drúgi zvon tüdi vu zmécsi 136 kg, steroga té dni domou dobi i nyega poszvetsüvanya jun. 29. pred pol-dnévom ob $\frac{1}{2}$ 11 vöri obdrzsi z-lejpm redovékom. — Eti zamerkamó gori vszo hvále vrejdno gotovnoszt do áldovov sztrükovszke filialne gmajne, stera z szá-movolne inicijative, brez vszáke prosnye, szamo z-lübéznosztí proti szvojemi vucseteli nyegovo sztanoványe na veliko dá renovirati, da szí lejko on szvoj pár po krátkom vu vugodno gnejzdo pripela notri.

Revolucija v Bolgariji. Liga rezervnih ofcirjev s pomočjo vojske in revolucionarnih makedonskih organizacij je izvršila prevrat in vrgla dosedanjo vlado Stambolijskega. Sestavljena je nova vlada Cankov. Vnela se je na Bolgarskem meščanska vojna.

Sprejemni izpiti za I. razred državne realne gimnazije v Murski Soboti se bodo pričeli v poletnem roko v soboto, dne 30. junija t. l., ob 9 uri predpoldne. Zahteva se: iz *krščanskega nauka* toliko znanja, kolikor se ga mora pridobiti v prvih štirih letih ljudske šole: iz *slovenščine* spretnost v čitanju in pisanju, početni nauki iz oblikoslovja, poznavanje pravopisnih pravil, razčlenitev prosto raširjenega stavka: iz *računstva* izvežbanost v štirih osnovnih računskih vrstah u celimi števili. Izpit iz *krščanskega nauka* se oprosti, kdor ima v spričevalu „dobro“ ali „prav dobro.“ Za sprejemni izpit se naj pripravijo učenci

(učenke) 23. ali 24. junija predpoldne v ravnateljevi pisarni ali pa pismo do 30. junija. Predložiti morajo rojstni list in zadnjo šolsko izpričevalo. Starost najmanj 10 let. dovršenih vsaj do konca leta 1923. Ponavljanje sprejemnega izpita v istem letu na isti ali na drugi srednji šoli ni dovoljeno. Ravnateljstvo drž realne gimnazije v Murski Soboti. (Da na zgoránye oznanyüvanye evangelicsanski otrok roditelov pazko gorípozovémo, té je tüdi proszimo, opominamo, naj vu véksem racsúni dávajo vu tou soulo szvojo deco. Tá soula je edna nájvéksa dobroua, stero je dála nasa nouva domovina etoj krajini. Nerazmeto je pa, ka rávno evang. roditelje v-tak málom racsúni vszíavajo tou dobroua, nihájo, ka nyihova bisztroga mislenya, dobroga rázuma deca, velki talentumi brez vcsenyá i soule na cslovecsansztvo i naso církev gledoucs zgübleni, za kopani kincs osztáne na veke, pa bi lahko bila szal szvejta i szvetlost církví! Pa rávno mí evang. nemamo efí zadoszta ni vucsítelov, ni dühovnikov, naj od drúge inteligencíje niti nega gücsá. Kama prídeimo tak, ka bode z-nász, z-nase církví, csi za nász tak vázsna meszta száma drügoga dühá inteligencía zaszéde, szí lahko premíszlimó..... Varivácske evang. siona vídijo protécso pogübelscsino. Naj sze olejsa vcsenjë szirmaskejsoj deci, za toga volo zselejmo gorposztaviti dijaski dom v Szoboti. Roditelje! Doszta je zamüdjeno, ali escse nej vsze, csi szí kamcsi zdaj i potom toga vöküpmo prílicsno vremen! Red.]

Zrakoplovni rekord. Avijatiku Steffermani sze je poszrecsilo pri daljšem poletu doszécsi povprecsno brzino 402 km na uro. Stem je pobil vsze doszedánye szvetovne rekorde.

Szamovolni dári na goridrzsánye i rászirjávanje „Düsevnoga Liszta.“ Horváth Stevan Moscsanci 20 D; Koczén Ferenc Predanovci 5 D; Podleszek János Pecsarovci 5 D; Kozic János Guttmanovci 10 D; Kolossa Ivan Püconci 5 D; Verén Stevan Szebeborci 5 D; Lukács Sándor Püconci 10 D; Persa Miklós Polana 5 D. Krancsics Anna diakoníssa Bratiszlava 27 Din. Sresna hvála!